

[Holger Andersen.]

b. indehave en Stilling udenfor Stats-tjenesten, hvortil der er knyttet va-rig Løn,

c. indtræde i en Bestyrelse eller et Re-præsentantskab for et Selskab af er-hvervsmæssig Karakter,

saaledes at derefter den ved § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Stats-tjenestemænd bevarede Adgang her-til i alle Fald ikke bør gælde for Uden-rigsministeriets Tjenestemænd.“

Denne Indstilling var Resultatet af et meget omfattende Arbejde, der blev gjort af et særligt Udvalg indenfor Kom-missionen, det saakaldte Arbejdsudvalg, i hvilket en Række fremtrædende Medlem-mer af dette høje Ting havde Sæde. Jeg skal saaledes nævne de ærede Medlemmer Fraenkel, Hans Nielsen, Niels Petersen, Pinstrup og Nygaard. Endvidere havde fra det andet høje Ting Hr. Schovelin Sæde i Arbejdsudvalget og ligeledes daværende Landstingsmand, senere Minister i Prag, Nør-gaard. Endelig sad der i dette Arbejdsudvalg fremtrædende Repræsentanter for Erhvervs-livet: Generalkonsul Johan Hansen, Direk-tør Hjerl-Hansen og Kaptajn Rambusch.

Efter hvad man kan læse sig til i Kom-missionens Betænkning, har dette Spørgs-maal spillet en overordentlig stor Rolle. Der er taget forskellige andre Forbehold til det Forslag, jeg lige har tilladt mig at oplæse, til hele Kapitlet om Aflønningen af Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, men der er ikke af noget Medlem af Arbejds-udvalget, ej heller af noget Medlem af den samlede Kommission taget noget som helst Forbehold overfor denne Bestemmelse, at naar man nu skred til en fuldkommen Ændring af Lønningsforholdene for Uden-rigsministeriets Embedsmænd, naar man nu byggede en helt ny Organisationslov op, burde det i Forbindelse med den Omstæn-dighed, at Udenrigsministeriet i fremtræ-dende Grad vilde komme til at befatte sig med Erhvervsforhold, i Fremtiden ikke være tilladt udenrigsministerielle Embedsmænd at have Sæde i Erhvervs-selskaber af den omhandlede Art eller overhovedet beklæde Virksomheder af den Art, der nævntes i bemeldte Indstilling. Af den samlede Kom-missions Medlemmer har ingen taget For-behold paa dette Punkt, og blandt de Kom-missionsmedlemmer, hvis Navn staar under denne Indstilling, var ogsaa den nuværende højtærede Udenrigsministers.

Saa kom Lovforslaget om Udenrigs-tjenesten til Behandling i Rigsdagen i Vinteren 1920—21, og de Medlemmer,

der havde Sæde i Tinget den Gang, vil sikkert alle kunne erindre de store De-batter, der fandt Sted om dette Spørgs-maal baade i dette Ting, i det andet høje Ting og efter Lovforslagets Tilbagesendelse fra det andet høje Ting i dette Ting igen. Et stort Flertal i Folketinget, bestaaende af Medlemmer af det konservative Folkeparti, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, stillede ved anden Behandling et Forslag i nøje Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling.

Fra Venstres Side blev der gjort gæl-dende, at der ikke skønnedes at være nogen Grund til at stille Udenrigsministeriets Tjenestemænd paa en særlig Maade, ander-ledes end andre Tjenestemænd, og fra Venstres Side stilledes der derfor Forslag om, at hele dette Spørgsmaal skulde løses under eet, saaledes at man gennem en almindelig Ændring af Tjenestemandslovens § 44 fik dette Forhold ordnet. Det i saa Henseende stillede Forslag blev forkastet, og et Forslag, der nøje svarede til det, der var indstillet af Kommissionen, blev vedtaget af et stort Flertal i dette høje Ting. Dertil blev der saa knyttet en Bestemmelse om, at de Embeds-mænd, der havde Bierhverv, skulde kunne beholde disse i endnu to Aar, før skulde den paagældende Bestemmelse om kategorisk Forbud mod Bierhverv ikke træde i Kraft. Endvidere foresloges der en Bestemmelse knyttet dertil om en almindelig Revision af Tjenestemandslovens § 44 for andre Stats-tjenestemænd.

Saaledes vedtaget gik dette Lovforslag op til Landstinget, hvor der blev ført en lang Række Forhandlinger, der resulterede i, at der ved anden Behandling i Landstinget stilledes et Ændringsforslag af følgende Indhold:

„Der vil af Regeringen inden 1. De-cember 1921 være for Rigsdagen at frem-sætte Forslag til Lov om Revision af § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

Hvis nævnte Revision ikke har fundet Sted inden 1. April 1923, vil Tjeneste-mænd i Udenrigsministeriet, som har Til-ladelse til at have Beskæftigelse udenfor Statstjeneste, ikke kunne vedblive her-med, medmindre ny Tilladelse gives; Ministerens Afgørelse heraf træffes efter Forhandling med begge Tings Finansud-valg.“

I Landstingets Udvalgsbetænkning, som jeg beder den højtærede Formand om Tilla-nelse til at citere, og som findes i Rigsdags-tidende 1920—21, Tillæg B. Spalte 4251, ud-tales der om dette Ændringsforslag, at

„Flertallet foreslaar under Nr. 2 en